

bekæmpes ved en systematisk Anvendelse af Kniv, Saks og Sav, Opbrænding af det afskaarne og Desinfektion af Saarfladerne. Bekæmpelsen lededes af Mr. *O'Gara*, der til sin Raadighed havde 7 Assistenten. Disse Mænd gik nu flere Gange om Aaret rundt fra Ejendom til Ejendom; fandtes Pear-blight, fik Ejeren Anvisning til Sygdommens Bekæmpelse i det foreliggende Tilfælde, og Sagen indberettedes til Lederen. Efter en bestemt Tids Forløb kom Tilsynsmændene igen, og hvis vedkommende ikke havde fulgt de givne Anvisninger, blev de syge Træer gravede op og brændte. Saaledes var man gaaet frem i nogle Aar, og Resultatet var, som jeg ved Besøg paa mange Ejendomme overbeviste mig om, at Pear-blight praktisk talt var forsvunden. I andre Egne, hvor man ikke var gaaet saa radikalt til Værks, led Folk store Tab ved denne Sygdom, eller Dyrkningen af Pærer, som angribes mest, havde helt maattet opgives. Beboerne i Medford, som oprindeligt havde været meget misfornøjede med de foretagne »Indgreb i den personlige Frihed«, var nu særdeles vel tilfredse og betragtede dem som en Velgerning mod Egnen; Tilsynsmændene betragtedes nu som Befolkningens Hjælpere; som ogsaa kunde give dem gode Raad mod andre Sygdomme end Pear-blight; i det hele taget var derfor Kampen mod Plantesygdomme særdeles smukt gennemført i Medford, og der vistes *O'Gara* megen Paaskønnelse for hans Ledelse af Arbejdet.

Foredraget ledsagedes af følgende

Diskussion.

Inspektør *James Høyer* spurgte, om Foredragsholderen paa sin Rejse i Amerika havde haft Anledning til at stifte Bekendtskab med en Art af Ukrud, som til sine Tider kan findes i Hvede fra Amerika. Det findes kun i Hvede fra Egne omkring Baltimore og ligner ganske smaa Løg, af Størrelse varierende fra et Knappenaalshoved til en Ært. Det er meget frygtet, da Møllerne saa godt som ikke kan rense dette Ukrud fra, og Faren for, at Løgene males med, er saaledes lige for Haanden. Melet og Brødet faar en udpræget Smag af Hvidløg, hidrørende fra en klæbrig Saft, som Løget indeholder. Antagelig stammer det fra en eller anden Plante, som vokser blandt Hveden paa visse Egne i Amerika, og som formentlig er vanskelig at fjerne. Den

er en Skræk for Møllere, og man søger paa alle Maader at undgaa »Løghvede«, hvilket er ret vanskeligt, dels fordi Løgene er saa smaa og i høj Grad ligner Hvedeavner, dels fordi man som Regel først bliver opmærksom paa Faren, naar et Løg knuses, og Lugten derved bliver fremtrædende.

Fra Sydamerika kommer af og til Majs og fra Sydrusland Byg, der indeholder en Kornbille, her kaldet Krebs, som er saa graadig, at den rent ud kan udhule Kærnerne saaledes, at kun Skallen er tilbage. Krebsen kan ogsaa findes i Hvede fra Sydamerika. Denne Bille, som er et udpræget Skadedyr, er meget frygtet ikke alene for dens Graadighed, men ogsaa fordi den kan være vanskelig at faa bort, naar den først har faaet Indpas paa Lofter.

Professor *Kølpin Ravn* bemærkede, at det omtalte Ukrud var en Løgart; en lignende Art kan findes her i Landet som Ukrud i Rug, f. Eks. paa Læsø; i Amerika havde han intet hørt desangaaende.

Professor *Bøggild* havde det interesseret at høre Foredragsholderens Udtalelser om de Mænd, man havde inden for Planteavlen i Amerika, og som var udstyrede med Politimyndighed. Taleren havde selv paa sin Rejse i Amerika truffet paa en hel Del Embedsmænd med lignende Myndighed inden for Mælkeribruget, og det syntes, som om man i Amerika satte Pris paa den Virksomhed de udfoldede. Naar Taleren holdt Foredrag i Amerika, mødte disse Embedsmænd, og de beordrede ogsaa deres Underordnede til at give Møde. De fandtes overalt i De forenede Stater, og det var ganske udmærket at blive ført om af dem, da man saa kunde gaa ind, hvor man havde Lyst. De haandhæver med Strenghed de gældende Bestemmelser, f. Eks. vedrørende Benyttelsen af Tuberkulin, og f. Eks. i Staten Oregon forlanges det, at Køer, som har reageret, skal slaas ned, uden at Ejeren har Krav paa nogen Erstatning, hvad der jo svarer til den af Prof. *Ravn* nævnte Opbrænding af de angrebne Frugttræer. Det er ganske interessant at faa konstateret, at saadan gaar det til i det frie Amerika.

Laboratoriebestyrelse *Harald R. Christensen* spurgte, om Foredragsholderen paa sin Rejse i Amerika havde haft Lejlighed til nærmere at studere de der i stort Antal foretagne Undersøgelser over Plante-røddernes Udskillelse af Giftstoffer (Toxiner), hvorved man — med Lederen af det amerikanske Bureau of Soils, *Milton Whitney*, i Spidsen — har ment at kunne forklare ikke alene de forskellige Arter af Jordtræthed, men ogsaa Forskellighederne i de enkelte Jorders Frugtbarhed, der i langt højere Grad (om ikke udelukkende) antages at bero paa en forskellig stærk Ophobning af disse Giftstoffer end paa et forskelligt Indhold af for Planterne tilgængelige Næringsstoffer. At denne Teori — set under eet — er ganske urimelig, i hvert Fald hvor Talen er om vore hjemlige Jorder, kan næppe være nogen Tvivl underkastet; men for øvrigt forekom det ogsaa Taleren, at det Undersøgselsmateriale, ud fra hvilket de amerikanske Jordbundsfolkere

har draget de nævnte Slutninger — hvor interessante og vigtige Enkeltheder det end indeholder — har været alt for spinkelt for Opbygningen af en saa omfattende og revolutionerende Teori. Mulig er der dog kommen Ting frem, som Taleren ikke er kendt med, og det vilde derfor være af Interesse for ham at høre, hvilken Opfattelse Foredragsholderen har faaet af dette Spørgsmaal under sit Ophold i Staterne, hvor man jo øjensynlig tillægger det stor Betydning, medens man uden for Amerika for Øjeblikket ikke kan siges at skænke det en tilsvarende Interesse.

Professor *Kolpin Ravn* bemærkede, at han i de vestlige Stater havde haft Lejlighed til at gøre sig bekendt med Undersøgelserne over Hvedetræthed; angaaende denne Sag hersker der den livligste Strid mellem Agrikulturkemikerne og Biologerne, af hvilke de første forklarer Træthedsfænomenerne ved Udtømning af Jorden for Næringsstoffer og Dannelse af særlige Giftstoffer, medens de sidste hævder, at Sygdommen skyldes Angreb af forskellige Svampe (*Fusarium* o. a.). Den biologiske Opfattelse syntes Taleren at være den bedst begrundede. Men i det hele syntes der at være megen Mangel paa Samarbejde mellem Biologer og Agrikulturkemikere, en naturlig Følge af den uheldige Ordning, som er truffet baade i Washington og i Enkeltstaterne, at Jordbundsundersøgelserne er henlagte til særlige Afdelinger, der arbejder ganske uafhængigt af de Afdelinger, hvor man beskæftiger sig med de biologiske Spørgsmaal vedrørende Planternes Kultur, Forædling, Sygdomme o. s. v.

Den ledende Præsident bragte Foredragsholderen en Tak for Foredraget og for de smukke Lysbilleder, han havde fremvist.
